

- 2) Ja tas tā ir, vai ir jāsaprot, ka sociālās politikas mērķi, kuru īstenošanai tika leģitimēta strādājoša pensionāra daļējas atvietošanas darba līguma paveida ieviešana, saskaņā ar iepriekš minētā pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punktu attaisno arī atšķirīgu attieksmi, paredzot mazāku atlīdzinājumu darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā apstākļos, kad darba devējs brīvi izvēlas, lai šis strādājoša pensionāra daļējas atvietošanas līgums tiktu noslēgts uz noteiktu laiku?
- 3) Vai tālab, lai nodrošinātu minētās Direktīvas 1999/70/EK lietderīgo iedarbību, gadījumā, ja nav pamatota attaisnojuma saskaņā ar pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punktu, iepriekš minētajā Spānijas tiesiskajā regulējumā paredzētā nevienlīdzīgā attieksme pret pastāvīgajiem un nenoteikta darba laika ņēmējiem darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā izmaksājamā atlīdzinājuma ziņā ir uzskatāma par vienu no Hartas 21. pantā aizliegtajiem diskriminācijas veidiem, jo ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principiem, kas ir vieni no Savienības tiesību vispārējiem principiem?

(¹) OV 1999, L 175, 43. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-460/13 *Sun Pharmaceutical Industries Ltd*, iepriekš *Ranbaxy Laboratories Ltd*, *Ranbaxy (UK) Ltd*/ Eiropas Komisija 2016. gada 17. novembrī iesniedza *Sun Pharmaceutical Industries Ltd*, iepriekš *Ranbaxy Laboratories Ltd*, *Ranbaxy (UK) Ltd*

(Lieta C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Sun Pharmaceutical Industries Ltd*, iepriekš *Ranbaxy Laboratories Ltd*, *Ranbaxy (UK) Ltd* (pārstāvji – R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-460/13, ciktāl ar to ir noraidīta to prasība atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 19. jūnija lēmumu lietā COMP/39226 – *Lundbeck* (citaloprams), ar ko tika konstatēts LESD 101. panta 1. punkta un EEZ 53. panta pārkāpums mērķa dēļ, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzējas;
- atcelt Lēmuma 1. panta 4. punktu, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzējas;
- atcelt Lēmuma 2. panta 4. punktu, ciktāl ar to apelācijas sūdzības iesniedzējām tiek uzlikts naudas sods, vai alternatīvi – samazināt naudas sodu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās un citus izdevumus un izmaksas saistībā ar šo jautājumu un noteikt jebkādos citus pasākumus, kurus Tiesa uzskata par piemērotiem.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi LESD 101. panta 1. punkta pārkāpuma “mērķa dēļ” pierādīšanas kritēriju, ko Eiropas Savienības Tiesa (EST) noteikusi lietā *Cartes Bancaires*/Komisija C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (“*Cartes Bancaires*”). Līgums starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un *H. Lundbeck A/S* (turpmāk tekstā – “*Lundbeck*”), kas stājās spēkā 2002. gada 16. jūnijā (turpmāk tekstā – “līgums”), pēc savas iedabas nebija kaitējošs konkurencei. Tā mērķis *prima facie* bija atrisināt patentu strīdu starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un *Lundbeck*. Tam, lai noskaidrotu, vai līgums faktiski bija kaitējošs konkurencei, bija nepieciešams Komisijas vērtējums par tā sekām.

2. Secinot, ka starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un *Lundbeck* līguma laikā pastāvēja būtiska “potenciālā konkurence”, Vispārējā tiesa esot acīmredzami sagrozījusi pierādījumus Tiesas lietas materiālos. Komisijai bija objektīvi jāpierāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām bija reāla konkrēta iespēja ienākt tirgū ekonomiski dzīvotspējīgā veidā. Pierādījumi rādīja, ka (a) šāda ienākšana nebija reāli vai konkrēti iespējama vai nu objektīvi vai ekonomiskās dzīvotspējas ziņā pirms vienošanās termiņa izbeigšanās un (b) sarunās, kuru rezultātā tika noslēgts līgums, apelācijas sūdzības iesniedzējām nebija nekādu nodomu būt patiesām attiecībā uz savu ienākšanu tirgū, un tās māņu ceļā panāca, ka *Lundbeck* piekrit gan tam, ka tā piegādā savus produktus apelācijas sūdzības iesniedzējām ar atlaidi, gan maksā apelācijas sūdzības iesniedzējām. Šis faktiski ļāva apelācijas sūdzības iesniedzējām nekavējoties ienākt tirgū, ko citādi tās noteikti nebūtu varējušas izdarīt. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā galveno atšķirību starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un pārējiem ģenēriskajiem ražotājiem, kas bija noslēguši līgumu ar *Lundbeck*, proti, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām nebija reālas un konkrētas iespējas saņemt tirdzniecības atļauju vienošanās termiņā.
3. Katrā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējām nebija jāuzliek naudas sods. Līguma laikā Komisijas pamatnostādnes neaplūkoja šādu līgumu kā pārkāpumu “mērķa dēļ”. Tā bija nepieredzēta lieta, kurā *Lundbeck* bija *prima facie* aizsardzība no konkurences tās patentu un regulatīvo šķēršļu veidā, kamēr apelācijas sūdzības iesniedzējas faktiski uzlaboja savu spēju konkurēt ar *Lundbeck* attiecīgajā tirgū, gūstot piegādi ar atlaidi *Lundbeck* produktam, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas varēja marķēt kā savu. Apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktajā naudas sodā nav ticis ņemts vērā tas, ka pārkāpums bija jauna veida, un Komisijas nesaprātīgā kavēšanās: paziņojumu par izmeklēšanu apelācijas sūdzības iesniedzējām varēja pavisam vienkārši nosūtīt vairāk nekā piecus gadus pirms faktiski nosūtītā paziņojuma.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-469/13 *Generics (UK)*/Komisija 2016. gada 18. novembrī iesniedza *Generics (UK) Ltd*

(Lieta C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Generics (UK) Ltd* (pārstāvji – I. Vandenborre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt spriedumu vai veikt citu darbību, ko prasītu taisnīgums.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmais pamats.** Tiesa neesot pierādījusi, ka izlīgumi ir pārkāpums “mērķa dēļ” sprieduma *Cartes Bancaires* izpratnē. Konkrētāk, tiesa nepaskaidro, kā izlīgumi paši par sevi izpaužas kā pietiekams kaitējums konkurencei, bez nepieciešamības izvērtēt to esošās un potenciālās sekas. Tā vietā tiesa pauž šaubas un neskaidrību attiecībā uz izlīgumu analīzes būtiskajiem punktiem.
2. **Otrais pamats.** Pierādījumi, kas pamato tiesas secinājumus, neatbilstot prasībai par precīziem, ticamiem, saskanīgiem un visaptverošiem pierādījumiem, kurus Tiesa ir identificējusi kā nepieciešamu, lai izpildītu pierādīšanas pienākumu attiecībā uz pārkāpumu “mērķa dēļ”.
3. **Trešais pamats.** Tiesa pārliekot pierādīšanas pienākumu, liekot *Generics (UK)* pierādīt, ka tiesāšanās šajā lietā noteikti būtu radījusi risku un ka *Generics (UK)* noteikti būtu zaudējusi tiesvedību, lai pierādītu izlīgumu tiesiskumu.